

Malin Kivelä ja Linda Bondestam (kuv.): *Pixonin pojat ja TV:n kotoisa kajo* (Teos & Söderströms 2013)

Kalpeat ja kapeat Pixonin pojat Pekka, Olli, Olle ja Bille viihtyvät parhaiten kotisohvalla TV:n sekä sokerimurokulhon ääressä. Eräänä päivänä TV poksahuttaa rikki, ja lopulta veljesten on poistuttava asunnosta. Rappukäytävässä ja pihalla odottaa kokonaan toisenlainen maailma, ja Pixonin pojat löytävätkin ulkoa jos jonkinlaista ihmeteltävää. **Malin Kivelän** tarinassa huumori ja sanoma lyövät hausalla tavalla kättä ja **Linda Bondestamin** kollaasimainen kuvitus kiehtoo monenikäistä lukijaa.

Kenelle? Pixonin pojista saa yhteistä pohdittavaa isommille päiväkotikäisille, mutta pureva huumori ja tumma, kiehtova kuvitus saavat varmasti myös alakouluikäisen viihtymään kirjan parissa.

MINÄ OSAAN JO VAIKKA MITÄ

Kun minä olin pieni, kävelin joka päivä kouluun: kolme tai kolmetoista kilometriä, satoi tai paistoi! Ilman kenkiä! Kaarnanpalat jalkojen suojana! Ja kaikki ruoat olivat lempiruokiani, erityisesti lanttu! Opin uimaan kun olin neljä! (s. 1–2.)

Pixonin poikien äiti kehuu, kuinka asiat olivat toisin kun hän oli lapsi. Hänen puheissaan voi olla hieman liioittelua mukana, mutta varmasti hän oli lapsena liikkuvaisempi kuin TV:n ääressä viihtyvät poikansa. Mitä sinä jo osaat, missä olet erityisen hyvä? Millaisia, ehkä vaarallisiakin, reittejä pitkin kuljet päiväkotiin tai kouluun? Entä millaisia, ehkä toisen ihmettelemiä, ruokia sinä syöt mukisematta ja vieläpä aivan mielelläsi? Keksi ja kuvittele, liioittele ja leiki! Voit tehdä listauksen osaamistasi taidoista ja erikoisista ruuista joista pidät tai kirjoittaa tarinan, joka alkaa sanoilla: Kun minä olin pieni...

Voit myös valita lehdestä kuvia, jotka kuvaavat omia taitojasi ja liimata ne paperille ja kertoa tarinan kuvia apuna käyttäen.

LEIKKEJÄ

Sieltä näkee bussien ja raitiovaunujen ajavan ohi, niiden valot hohtavat värikkäinä puolihämärässä. Ja aivan kauimpana, kaiken takana, on meri. Se on harmaa mutta kimaltelee, pikkuisen. Nyt keksin, Olli sanoo Ollelle. Nyt sinä olisit lisko ja minä olisin lohikäärme. Niin kuin Liskossa, lohikäärmeessä ja dinosauruksessa. Ja minä voin olla dinosaurus, Pekka sanoo. Ja Bille voi olla dinosaurusvauva. (s. 29–32.)

Veljekset leikkivät dinosaurusta, lohikäärmettä ja liskoa hämärällä mäellä, korkeimmalla huipulla, josta näkyvät kaupungin valot ja meri. Millaiseen paikkaan sinä haluaisit mennä leikkimään omaa leikkiäsi? Miten sinne pääsee, onko matka pitkä ja vaikea vai tosi helppo? Millainen on leikki, jota leikkisit juuri tässä omassa paikassasi? Kerro, piirrä tai kirjoita kuvaus omasta lempileikistäsi ja paikasta, jonne haluaisit mennä leikkimään! Voit myös rakentaa oman mieluisan leikkipaikkasi leluista ja vilteistä tai mistä tahansa sopivista esineistä.